

Arrest

nr. 122 555 van 15 april 2014
in de zaak X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 31 december 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 november 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 januari 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 februari 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 5 januari 2013 het Rijk binnen om en diende op 7 januari 2013 een asielaanvraag in. Op 29 november 2013 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Tamil, afkomstig uit Tellipalai, Jaffna, en bent u in het bezit van de Sri Lankaanse nationaliteit. Ten tijde van het vredesbestand, in 2004, werd u lid van de studentenvereniging van het LTTE (Liberation Tigers of Tamil Eelam; ook wel Tamiltijgers genoemd). Dit hield ondermeer in dat u pamfletten ophing en deelnam aan Tijgerfeesten zoals Pongu Tamil. Dit was bekend bij de autoriteiten en op 20 augustus 2006 werd u door het een groep van het leger (Field Bike Group) opgepakt en gedurende vijf dagen vastgehouden in Urelu legerkamp. Er werden u toen vragen gesteld over uw activiteiten en uw kennis van het LTTE. U werd ondermeer gevraagd LTTE-leden te verklikken. Toen u ontkende, werden foto's van uw activiteiten voor deze studentenvereniging getoond. Na uw vrijlating kreeg u een meldingsplicht opgelegd. Er werd u verboden in de toekomst nog dergelijke activiteiten te ontplooiën. In november 2011 hing u in de regio Jaffna pamfletten op ter ere van de verjaardag op 26 november van overleden leider van het LTTE, Velupillai Prabhakaran, en de viering op 27 november van LTTE Heldendag. U hing ondermeer posters op van Prabhakaran en pamfletten waarop werd aangegeven dat het LTTE zou wederkeren. U kreeg deze van een vriend P. Th.. Bij de viering van heldendag op 27 november 2011 aan de universiteit van Jaffna viel het leger hardhandig binnen op de universiteit en arresteerde een groep studenten. Op 28 november 2011 nam u in Jaffna deel aan een protestmanifestatie tegen het optreden van de politie een dag eerder. Op 5 december 2011 werd u thuis opgepakt door militairen en dit omwille van het plakken van voornoemde pamfletten en uw deelname op 28 november 2011 aan deze demonstratie. U werd naar een legerkamp gebracht aan Kondavil kruising. Daar werd u nog diezelfde dag vrijgelaten na betaling van 300.000 Sri Lankaanse roepies steekpenningen. Na deze gebeurtenis nam uw oom voor u de beslissing dat u het land zou verlaten. Hij vreesde namelijk nieuwe problemen voor u. Op 12 december werd u echter opnieuw opgepakt. Ditmaal door leden van CID (Criminal Investigation Department). U werd deze keer overgebracht naar het legerkamp in Urelu. De volgende dag werd u vrijgelaten Dit gebeurde andermaal na betaling van steekpenningen. Ditmaal werd er 600.000 roepies betaald voor uw vrijlating. Op 19 december 2012 verliet u Sri Lanka met een vals reispaspoort. U vloog naar Maleisië, van waaruit u op 3 januari 2013, ditmaal ook in het bezit van een vals Maleisisch paspoort, via Dubai (Verenigde Arabische Emiraten) naar Praag (Tsjechië) reisde. Van daaruit reisde u met de trein verder naar België. Op 5 januari 2013 kwam u in België aan en op 7 januari 2013 diende u hier in België een asielaanvraag in. Ter staving van uw identiteit en/of asielaanvraag legde u volgende documenten neer: uw Sri Lankaanse identiteitskaart; uw geboorteakte; drie bankkaarten op uw naam; allerhande documenten aangaande de door u gevolgde studies en opleidingen (studententkaart, diploma's en certificaten, krantenartikels, enzovoort); internetartikels van de website van Lankasri en een krantenartikel waarin geschreven wordt over het gebruik van geweld tegen Dh. P., een vriend van u; kranten- en internetartikels over de problemen naar aanleiding van de viering van LTTE-heldendag op 27 november 2012 aan de universiteit van Jaffna; documenten in verband met de verdwijning op 15 augustus 2006 van de echtgenoot van uw nicht en aktes om deze familieband aan te tonen; een document aangaande de arrestatie in Colombo van uw zus in 2000; een attest van een arts in Virton over de littekens op uw rug; attesten van priesters en parlementsleden ter bevestiging van uw problemen in Sri Lanka; twee attesten van K.N. Vinthan Kanagaratnam, lid van de 'Northern Provincial Council'; internet- en krantenartikels over ontvoeringen in Sri Lanka; een attest van het 'Division Secretary' van Valikamam Noord en foto's van vernielingen aangericht aan uw woning en de woning van uw zus. na het gehoor legde u nog een bundel documenten voor met een handgeschreven brief foto's van littekens met daarbij een medisch attest en internetartikels.

B. Motivering

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten, in het bijzonder over zijn identiteit, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf en de door hem afgelegde reisroute. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht. Uit informatie verkregen van het United Kingdom Border Agency (UKBA), waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt (zie document 1, blauwe map), blijkt dat u, in het bezit van uw Sri Lankaans paspoort, in/vanuit Madras (Chennai, India) op 24 juni 2010, 14 oktober 2010 en 15 december 2010 een studentervisum voor het

Verenigd Koninkrijk hebt aangevraagd, wat u na twee weigeringen ook effectief werd uitgereikt. Dit studentenvisum was geldig tot 16 mei 2012. Tevens blijkt uit deze informatie dat u eind 2012 door de Britse autoriteiten werd onderschept bij het illegaal reizen naar het Verenigd Koninkrijk en dat u, nadat u een Illegal Entry Notice werd betekend, op 5 november 2012 door de Britse autoriteiten naar Frankrijk werd teruggeleid.

U heeft deze informatie echter aanvankelijk verzwegen voor de Belgische asielinstanties. U verklaarde in het kader van uw asielaanvraag in België immers dat u Sri Lanka op 19 december bent ontvlucht na herhaaldelijk in december 2012 problemen te hebben gekend met het leger en CID vanwege uw activiteiten in november 2012 in het kader van de herdenking van de verjaardag van Prabhakaran en de LTTE-heldendag in en rond de universiteit van Jaffna (gehoorverslag CGVS, p. 4 ev.). Buiten een reis van 10 dagen in december 2009 naar Cambodja, ontkende u ooit voorheen Sri Lanka verlaten te hebben. U ontkende ook uitdrukkelijk ooit vanuit Sri Lanka of elders een visumaanvraag te hebben gedaan voor een derde land (CGVS, p. 6). U kende buiten Tsjechië en België ook geen andere Europese landen die u ooit al zou aangedaan hebben (CGVS, p. 6). Over uw eigen Sri Lankaans paspoort wist u nog te melden dit achtergelaten te hebben bij u thuis in Sri Lanka (CGVS, p. 5 en 6). Er kan dan ook worden vastgesteld dat u getracht heeft om op intentionele wijze de Belgische asielinstanties te misleiden. U verzweeg deze feiten niet enkel, u heeft er ook over gelogen. Uw leugens over zulke cruciale elementen ondermijnen op fundamentele wijze uw algehele geloofwaardigheid, temeer daar u uw belangrijkste asiel- en vluchtmotieven zich afspeelden op een tijdstip dat u zich volgens onze informatie reeds op het Europese continent bevond.

Na confrontatie met de informatie van het United Kingdom Border Agency aangaande het aan u uitgereikte studentenvisum en uw verwijdering door uit het Verenigd Koninkrijk op 5 november 2012 bleef u aanvankelijk ontkennen. Wanneer u erop werd gewezen dat deze informatie werd bekomen op basis van uw vingerafdrukken, gaf u uiteindelijk toe dat u in het verleden vanuit Sri Lanka een aanvraag deed voor een dergelijk studentenvisum (CGVS, p. 8). Ofschoon u er vervolgens op werd gewezen dat u onmogelijk op 5 en 12 december 2012 in Sri Lanka kon zijn opgepakt, aangezien op 5 november 2012 uw vingerafdrukken werden genomen in Duinkerken, Frankrijk, bleef u erbij wel degelijk in die periode in Sri Lanka problemen te hebben gekend en naar aanleiding van de heldendag op 27 november 2012 pamfletten te hebben geplakt (CGVS, p. 8 en 9). Nadat u hierna de mogelijkheid werd gegeven om overleg te plegen met uw advocaat, gaf u toe hierover gelogen te hebben om direct hierna aan te geven reeds in december 2011 Sri Lanka te hebben verlaten nadat u diezelfde maand was aangehouden door militairen te Jaffna omdat u had deelgenomen aan een demonstratie naar aanleiding van problemen met de 'Grease Devil' in uw regio (CGVS, p. 9). Er kan evenwel ook geen enkel geloof gehecht worden aan deze door u ingeroepen nieuwe feiten en dit om diverse redenen. Vooreerst mag verwacht worden dat u deze feiten eerder ter sprake bracht. Het feit dat u deze pas aanhaalt nadat u herhaaldelijk tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal met uw bedrog werd geconfronteerd, ondermijnt eveneens in zeer ernstige mate de geloofwaardigheid ervan. Daarnaast bestaat er een meer dan ernstig vermoeden dat u in de periode 15 december 2010 tot 16 mei 2012 met uw studentenvisum in het Verenigd Koninkrijk verbleef. Dit vermoeden wordt nog versterkt door de vaststelling dat u er niet in slaagde uw paspoort voor te leggen. Voorts slaagde u er niet in over deze gebeurtenis en uw vertrek uit Sri Lanka een coherent en gedetailleerd verhaal te vertellen. Zo kon u niet aangeven wanneer u in december 2011 u juist werd opgepakt door het leger en wanneer vervolgens naar de juiste datum van uw vertrek uit Sri Lanka werd gepolst gaf u eerst te kennen in december 2011 Sri Lanka al te hebben verlaten, om vervolgens te verklaren dat u op 14 januari 2012 nog in de hoofdstad Colombo verbleef en dus pas in januari 2012 Sri Lanka verliet. De exacte datum van uw vertrek uit Sri Lanka kon u daarop evenwel niet geven (CGVS, p. 9). U slaagde er verder ook niet in enig overtuigend bewijs aan te brengen van deze door u voorgehouden feiten en verklaarde van deze feiten ook geen melding te hebben gemaakt bij organisaties zoals de Human Rights Commission in Jaffna. Voorts gaf u te kennen dat hierover ook niet bericht werd door de media, wat toch opmerkelijk is aangezien u verklaarde dat toen 13 personen werden opgepakt (CGVS, p. 10). Tot slot blijkt uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie dat de problemen in Jaffna tussen het leger en burgers omwille van de 'Grease Devil' eerder dateren van de periode augustus-september 2011. In die periode vonden immers herhaaldelijk protesten plaats in de regio Jaffna gericht tegen het leger dat ervan werd verdacht achter de 'Grease Devil'-aanvallen te zitten. Hiertegen werd hardhandig gereageerd door het leger.

Uit wat voorafgaat blijkt dat u uw asielaanvraag niet aannemelijk heeft kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het Vluchtelingenverdrag en kan u zich ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van uw aanvraag teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve dient nog te worden verwezen naar de huidige algemene toestand in Sri Lanka. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de oorlog in Sri Lanka op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Sri Lankaanse leger op het LTTE. Hiermee kwam een einde aan 26 jaar gewapend conflict in Sri Lanka. De situatie is sindsdien gevoelig verbeterd. Het LTTE is militair volledig verslagen en is momenteel niet meer actief in Sri Lanka. Er werd werk van gemaakt om het hoog aantal 'IDP's' (Internally Displaced Persons, interne vluchtelingen) te hervestigen, terwijl het merendeel van de personen die verdacht worden van banden met LTTE ondertussen werden vrijgelaten. Het UNHCR in zijn Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of sylum-Seekers From Sri Lanka d.d. 21 december 2012 wijst er weliswaar op dat algemene mensenrechtensituatie in Sri Lanka precair is, maar stelt dat in het licht van de huidige situatie in Sri Lanka alle aanvragen van asielzoekers uit Sri Lanka op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut er vooral van afhangt of de asielzoeker aannemelijk heeft gemaakt dat hij tot één van de door het UNHCR opgesomde risicoprofielen behoort. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Sri Lanka op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Sri Lanka van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Er bestaat voor burgers immers niet langer een risico op veralgemeend, willekeurig geweld. Het profiel van een Tamil afkomstig uit het Noorden van Sri Lanka is evenmin voldoende om aanspraak te kunnen maken op een vorm van internationale bescherming. Dit was wel nog het geval volgens de UNHCR Eligibility Guidelines voor Sri Lanka van april 2009. Personen die verdacht worden van banden met het LTTE, hetgeen u als voormalig actief lid van de studentenvereniging van het LTTE beweerde te zijn, kunnen volgens de huidige richtlijnen van UNHCR als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken, namelijk door middel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen, of de asielzoeker daadwerkelijk verdacht wordt banden te hebben met LTTE en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming. Gelet op bovenstaande vaststellingen heeft u echter op geen enkele manier het Commissariaat-generaal weten te overtuigen van uw voorgehouden LTTE profiel of van uw bewering wegens dergelijke verdenking te worden gezocht in Sri Lanka. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou bestaan. Volledigheidshalve kan hier nog aan worden toegevoegd dat de twaalf risicofactoren waarnaar het Europees Hof voor de Rechten van Mens verwijst voor de beoordeling van asielaanvragen van Tamils uit Sri Lanka en andere risicofactoren gedetecteerd door het Commissariaat-generaal in haar Subject Related Briefing "Sri Lanka. Risico bij Terugkeer", voor zover relevant bij de beoordeling van uw asielaanvraag, mee in overweging werden genomen.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard bovenstaande vaststellingen te doen wijzigen. Uw identiteit, uw studies en uw afkomst uit Jaffna staan hier vooreerst niet ter discussie. Wat betreft de door u neergelegde documenten (krantenartikels, attesten allerhande) die betrekking hebben de door u aanvankelijk aangehaalde problemen met het leger en de politie in december 2012 in Sri Lanka omwille van uw zogezegde deelname aan de viering in november 2012 van de verjaardag van Prabhakaran en de LTTE-heldendag, dient te worden opgemerkt dat hieraan geen bewijswaarde kan gehecht worden. U gaf immers zelf tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal te kennen deze door u aangehaalde problemen verzonnen te hebben. Tot slot kan hier nog worden opgeworpen dat ook de arrestatie van uw zus in 2000, de verdwijning van de echtgenoot van uw nicht in 2006 en de feiten zoals weergegeven in door neergelegde artikels over de algemene toestand in Sri Lanka niet door mij worden betwist. De handgeschreven brief is geen officieel document en kan door iedereen worden opgesteld en is dan ook in het licht van bovenvermelde vaststellingen niet van die aard om de appreciatie van uw asielaanvraag in positieve zin om te buigen. Wat betreft de documenten over de littekens moet worden opgemerkt dat u

zelf geen inzicht heeft gegeven over waar en in welke omstandigheden deze zijn toegebracht. De documenten volstaan niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst vervolgd wordt. Deze vrees voor vervolging dient in concrete te worden aangetoond en hier blijft u in gebreke.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) oefent in onderhavig beroep inzake de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker werpt de schending op van *“artikel 1 A van het verdrag van Genève inzake het statuut van vluchtelingen, de schending van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4 §2, 48/5, 48/7 en artikel 62 van de wet van 15 december 1980, de schending van het art. 62 Vreemdelingenwet – motiveringsverplichting, de schending van de art. 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur en de schending van het redelijkheidbeginsel en zorgvuldigheidsbeginsel”*.

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden weerhouden.

2.5. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Dit is *in casu* niet het geval.

2.6. Wat betreft verzoekers algemene verwijzing naar *“de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur”* stelt de Raad vast dat in het verzoekschrift het redelijkheidbeginsel, de motiverings- en de zorgvuldigheidsplicht concreet worden vermeld. Het komt niet toe aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen om te bepalen welk(e) ander(e) beginsel(en) verzoekster eventueel nog zou kunnen bedoelen, derhalve wordt dit onderdeel van het middel, in zover het geen betrekking heeft op het redelijkheidbeginsel, de motiverings- en de zorgvuldigheidsplicht, niet ontvankelijk aangevoerd.

Nopens de status van vluchteling

2.7. Voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, berust de plicht tot medewerking op de verzoekende partij. Deze dient ter staving van haar asielaanvraag zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van haar verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen, naast coherente en gegronde verklaringen, onder meer alle documenten van verzoekende partij en relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Verzoeker laat tot op heden na zijn paspoort voor te leggen, wat hem ten zeerste kan worden aangerekend nu hij hierover valse verklaringen aflegde door zijn reis naar het Verenigd Koninkrijk te verzwijgen. De email met K. M. is een familiale getuigenis die niet vermag dit nalaten te verschonen.

2.8. Verzoeker voert aan dat bij zijn reis naar België hem slechte raad werd gegeven om zijn vorig verblijf in het Verenigd Koninkrijk te verzwijgen. Verzoeker is echter zelf verantwoordelijk voor de verklaringen die hij zelf aflegt en achteraf ongunstig gebleken adviezen van derden kunnen zijn bedrieglijke verklaringen niet toedekken. Dat verzoeker dit betreurt, kan niet overtuigen nu verzoeker ook bij confrontatie met zijn visum voor het Verenigd Koninkrijk, zelfs eerst ontkent dat hij een studentervisum heeft aangevraagd (gehoor p. 8), dat hij heeft gelogen over de problemen in 2011 met de Grease Devil (gehoor p. 9) en zijn verklaringen over zijn verblijf na 2010 aangepast worden naarmate doorgevraagd werd. Verzoeker werd nochtans op de Dienst Vreemdelingenzaken als op het Commissariaat-generaal meermaals uitdrukkelijk gewezen op het belang van zijn verklaringen en de plicht de waarheid te vertellen. Hoe dan ook verandert verzoekers eventuele spijt niets aan de in de bestreden beslissing gemaakte vaststellingen. Verzoekers bedrieglijke handelwijze in het kader van zijn asielaanvraag haalt zijn algehele geloofwaardigheid dan ook op fundamentele wijze onderuit.

Verzoeker gaat er dan ook aan voorbij dat zijn studentervisum voor het Verenigd Koninkrijk tot 16 mei 2012, zijn illegale binnenkomst in en uitzetting uit het Verenigd Koninkrijk op 5 november 2012, en zijn gehele ‘eerste’ asielrelaas logenstraffen gezien hij zich op het moment van de beweerde feiten eind 2012 in Europa bevond, waarbij verzoeker ook toegeeft gelogen te hebben (gehoor p. 9). Aldus haalt verzoekers verblijf in Europa zijn ‘eerste’ asielrelaas volledig onderuit, alsmede de hierop betrekking hebbende documenten. Verzoeker gaat er tevens aan voorbij dat de aangehaalde rechtspraak van de Raad geen precedentwerking heeft. Uit vaste rechtspraak van de Raad van State blijkt overigens dat de procedureregids van het Hoog Commissariaat voor de vluchtelingen bij de Verenigde Naties geen juridisch bindend karakter heeft, maar enkel als aanbeveling dient en bijgevolg geen afdwingbare rechtsregels bevat (RvS 9 juni 2005, nr. 145.732; RvS 1 december 2011, nr. 216.653).

2.9. Verzoeker is verder geenszins geloofwaardig waar hij tijdens het gehoor een ‘tweede’ asielrelaas fabriceert dat zou hebben plaatsgevonden in december 2011 (gehoor p. 9). Er kan niet worden ingezien waarom verzoeker feiten zou uitvinden wanneer hij wel degelijk over waarachtige asielmotieven zou beschikken. Dat verzoeker deze feiten nooit eerder aangehaald heeft, ondergraaft op zich reeds de waarachtigheid ervan. Bovendien kan blijken dat verzoeker voor de derde keer op 15 december 2010 een visum aanvraag voor het Verenigd Koninkrijk, dat wel werd toegekend tot 16 mei 2012, zodat redelijkerwijs kan aangenomen worden dat verzoeker in de periode 2011 – begin 2012, en alleszins in december 2011 – januari 2012, in het Verenigd Koninkrijk verbleef (hetgeen hij overigens ook in de derde versie beweert). Verzoekers tweede verhaal is dan ook opnieuw geheel verzonnen wat ook kan blijken uit de vage verklaringen omtrent de data (gehoor p. 9) die strijdig zijn aan de bij het administratief dossier toegevoegde informatie. Evenmin heeft verzoeker beroep gedaan op nationale of internationale bescherming en verklaart hij dat hierover niet bericht werd in de media. Aldus stelt de Raad opnieuw

vast dat verzoeker andermaal onwaarachtige verklaringen aflegt, wat zijn geloofwaardigheid verder ondergraaft.

2.10. Verzoeker brengt in het verzoekschrift een 'derde' asielrelaas naar voor. Verzoeker verklaart als volgt (onderdeel Feiten): *"In 2010 heeft verzoeker visum aanvragen gedaan om te kunnen gaan studeren in het Verenigd Koninkrijk. Deze visumaanvragen werden steeds ingediend via VFS Global Agency, een commerciële organisatie die samenwerkt met de Britse autoriteiten aangaande visumaanvragen onder meer in Sri Lanka. Twee keer werd dit visum geweigerd maar een derde visumaanvraag werd goedgekeurd. Verzoeker had een geldig studentervisum voor het Verenigd Koninkrijk tot 16 mei 2012. Verzoeker heeft gestudeerd in London aan het Beacon Call College (gelegen op Baker Street). Verzoeker heeft in het Verenigd Koninkrijk zijn engagement voor de Tamiltijgers verdergezet door onder meer deelname aan manifestaties. Bij het naderen van het einde van zijn verblijfsrecht in het Verenigd Koninkrijk, heeft verzoeker besloten om terug te keren naar zijn land van herkomst. Hij keerde terug naar Sri Lanka op 25 april 2012. Bij zijn terugkeer op de luchthaven in Colombo werd verzoeker gearresteerd. Hij bleef er drie dagen gedetineerd in een speciaal politiegebouw dat Nala Madi wordt genoemd. Tijdens zijn detentie werd hij verhoord aangaande zijn activiteiten, en meer specifiek aangaande zijn deelname aan de manifestatie ter gelegenheid van Hero's Day op 27 november 2011 te London. Verzoeker had niet verwacht dat de Sri Lankaanse autoriteiten van zijn activiteiten en deelname aan manifestaties in het buitenland op de hoogte zouden zijn en verwachtte dan ook geen problemen bij terugkeer. Na drie dagen te zijn vastgehouden heeft verzoeker oom 9 lakh roepies betaald voor de vrijlating van verzoeker. Verzoeker vertrok na zijn vrijlating in Colombo naar Jaffna. In Jaffna vond van 15 tot 18 mei 2011 [lees: 2012] een herinneringsfeest plaats voor Tamil martelaars. Dit feest werd georganiseerd door P. Th., lid van de TNA en vriend van verzoeker. Verzoeker heeft de laatste dag, op 18 mei 2012, op verzoek van zijn vriend, meegeholpen. Hij was gemaskerd bij die gelegenheid. Tien dagen nadien zijn de Sri Lankaanse autoriteiten bij verzoeker thuis langsgelopen. Hij werd gearresteerd. Verzoeker heeft begrepen dat andere personen die deel hadden genomen aan de herdenkingsplechtigheid zijn naam hadden verklikt aan de autoriteiten. Verzoeker werd naar Urelu Kamp gebracht. Hij bleef er één dag gedetineerd. Er werd geen som betaald voor zijn vrijlating maar zijn Sri Lankaanse identiteitskaart werd afgenomen. Verzoeker werd een volgende keer aangehouden op 12 oktober 2012. Verzoeker hield zich, samen met andere studenten van TNA bezig met de voorbereiding van Hero's Day, de herdenking die op 27 november zou plaatsvinden. De autoriteiten werden op de hoogte gesteld van het feit dat verzoeker hierbij betrokken was. Verzoeker werd ondervraagd over de andere leden in de beweging. De daaropvolgende dag, op 13 oktober 2012, werd hij vrijgelaten. Verzoekers vriend, P. Th., werd zelf ook verschillende keren gearresteerd omwille van zijn activiteiten. Verzoeker werd tijdens zijn detentie in Sri Lanka zwaar mishandeld. Hij heeft tijdens het verhoor op het CGVS een attest neergelegd opgesteld door de Centrumarts van het Fedasil Centrum van Virton met een tekening van de rug van verzoeker en de plaatsen waar hij er littekens heeft. Tijdens zijn verhoor op het CGVS heeft hij nog andere littekens laten zien (ronde brandwonden op zijn armen veroorzaakt door brandende sigarettenpeuken) die hij ook door een arts liet vaststellen en waarvan hij een medisch attest overmaakte aan het CGVS. Na verzoekers laatste vrijlating heeft verzoeker oom zijn uitreis voor hem geregeld. Hij is op 19 oktober 2013 vertrokken uit zijn land van herkomst. Verzoeker kon de aanhoudende druk niet meer aan en had enorme angst aangezien hij reeds vele waarschuwingen had gehad van zijn autoriteiten om zich afzijdig te houden van activiteiten. Verzoeker is erin geslaagd via een agent om naar Europa te komen. De reis verliep via Maleisië, Dubai en Praag. Van daaruit is hij verdergereisd naar Frankrijk. Hij wilde terug naar het Verenigd Koninkrijk gaan en heeft getracht op 05 november 2012 om er via Duinkerken te geraken. Hij werd echter onderschept bij zijn oversteekpoging en werd met een 'Illegal Entry Notice' teruggeleid naar Frankrijk. Verzoeker beseftte dat het voor hem niet mogelijk zou zijn om terug naar het Verenigd Koninkrijk te gaan en heeft op 07 januari 2013 een asielaanvraag ingediend in België".*

Opnieuw kan worden herhaald dat niet aannemelijk is dat verzoeker niet één maar twee asielverhalen fantaseert om uiteindelijk nog een derde verhaal naar voor te schuiven in beroep wanneer dit derde verhaal enigszins waarachtig zou zijn. Verzoeker laat na deze derde versie ook maar enigszins te objectiveren terwijl hij minstens zijn paspoort met uitreisstempel van het Verenigd Koninkrijk en of inreisstempel van Sri Lanka op 25 april 2012 had kunnen voorleggen, dan wel andere bewijzen van zijn verblijf in Sri Lanka van 25 april 2012 tot 19 oktober 2012. Dit klemt te meer nu hij beweerdelijk bij aankomst gearresteerd werd en drie dagen gedetineerd werd, hij eind mei 2012 opnieuw één dag vastgehouden werd en van 12 tot 13 oktober 2012 eveneens opgesloten werd en ondervraagd zou zijn

geweest. Er kan slechts worden vastgesteld worden dat verzoeker aanhoudend en in crescendo asielfeiten aanvoert die elkaar opheffen, strijdig zijn aan objectieve informatie of zoals het derde relaas geenszins nader worden toegelicht, te meer nu verzoeker niet aannemelijk maakt in Sri Lanka enigszins betrokken geweest te zijn bij de LTTE. In tegendeel, in zoverre al geloof kan worden gehecht aan zijn arrestatie gedurende 5 dagen in 2006 – *quod in casu non* – dan kan vastgesteld worden dat verzoeker werd vrijgelaten en voor zijn komst naar Europa in 2010 niet verontrust werd. Integendeel, verzoeker heeft zich gewend tot zijn autoriteiten om een paspoort te krijgen om als student naar Europa te komen. Daargelaten of verzoeker tussen zijn verschillende pogingen om een visum te verkrijgen telkens naar Sri Lanka terugkeerde, heeft hij minstens 1 keer zonder problemen legaal kunnen uitreizen. Verzoeker maakt deze derde versie geenszins geloofwaardig.

2.11. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3. Nopens de subsidiaire bescherming

3.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker stelt dat hij Tamil is afkomstig uit Jaffna, hij afkomstig is uit een familie waar reeds aanhoudingen/verdwijningen zijn gebeurd op verdenking van lidmaatschap van LTTE, hij zelf activiteiten heeft gehad in Sri Lanka binnen de studentenbeweging die gelinkt was met LTTE, en ook in het Verenigd Koninkrijk heeft deelgenomen aan activiteiten. Verzoeker is het slachtoffer geweest van ondervragingen tijdens de verschillende detenties die hij heeft gekend, waarbij hij zodanig werd mishandeld dat dit folterpraktijken zijn (onder meer het verbranden van verzoeker met heet metaal op zijn rug, het uitduwen van brandende sigarettenpeuken op zijn ledematen).

Voor zover verzoeker verwijst naar de risicoprofielen vooropgesteld door het UNHCR, kan worden verwezen naar wat hoger wordt gesteld dat verzoeker geen echt of vermeend LTTE profiel aannemelijk maakt, noch een hieruit voortvloeiende vervolging, noch familiale banden met LTTE leden. Verzoeker verklaart bovendien zelf *“ik was geen lid maar heb wel geholpen in de studentenvereniging van de LTTE”*. Zijn bewering dat hij hierom slechts vijf dagen zou zijn vastgehouden in 2006 tijdens de oorlog (zie vragenlijst 3.5, *“in 2006 begonnen de gevechten tussen de LTTE en het leger”*), kan niet overtuigen nu er toen bijzonder zwaar werd opgetreden. Er kan dan ook niet worden aangenomen dat verzoeker werd gearresteerd, minstens kan niet blijken dat hij werkelijk verdacht zou zijn geweest van LTTE-activiteiten. Evenmin adstrueert verzoeker zijn toenmalige meldingsplicht. Aangezien verzoekers drie verschillende versies van zijn asielfeiten ofwel valse verklaringen betreffen en/of niet geloofwaardig zijn, kan evenmin geloof worden gehecht aan zijn niet-geadstrueerde bewering dat hij wel terugkeerde naar Sri Lanka en daar zou zijn opgepakt naar aanleiding van zijn deelname aan de manifestatie te Londen. Uit de documenten inzake de verdwijning van de (beweerde) echtgenoot van verzoekers nicht, kan niet blijken dat deze zaak zou gelinkt zijn aan de LTTE. Aangaande de beweerde arrestatie van zijn zus in 2000, stelt de Raad vast dat er geen officieel vertaalde noch originele documenten dienaangaande terug te vinden zijn in het administratief dossier, zodat deze bewering niet zonder meer aanvaard kan worden, temeer verzoeker ook in deze verklaart dat zijn zus niets te maken had met de LTTE (gehoor p. 4). Uit het administratief dossier en alle verklaringen en documenten kan niet blijken dat verzoeker verder komt dan loze beweringen of in de negatieve belangstelling zou staan van de Sri Lankaanse autoriteiten, laat staan dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt bij terugkeer. De documenten over littekens kunnen niet aan verzoekers situatie in Sri Lanka verbonden worden nu hij niet aannemelijk maakt dat hij in Sri Lanka was na 2010 en hij daarvoor geen mishandeling heeft gemeld.

3.2. Het volstaat niet te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst, algemene rapporten neer te leggen en fragmenten uit de *“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-seekers from Sri Lanka”*, van 21 december 2012 te citeren om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier manifest in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 18 december 2004, nr. 138.480; RvS 18 december 2009 nr. 5146). Daarenboven kan blijken uit deze literatuur en UNHCR richtlijnen dat ook wanneer vrijwillige terugkeerders bij aankomst door de immigratieambtenaren ondervraagd worden gedurende één à twee uur en door *State intelligence service (SIS)* gedurende 30 minuten tot vijf uur, alle terugkeerders op één

uitzondering van frauduleuze reisdocumenten na, naar hun bestemming konden doorreizen en dat met drie vierden van de voormalige vluchtelingen bij een nieuw verblijf in Sri Lanka nader contact genomen wordt voor registratie. Hieruit kan aldus geenszins een vluchtelingenrechtelijke vervolging of reëel risico op ernstige schade blijken, temeer maar een kwart van de terugkeerders een tweede bezoek kregen en slechts "een handvol" personen meerdere bezoeken door leger of politie ontvingen.

3.3. Uit de aan het administratief dossier toegevoegde *Subject Related Briefing "Sri Lanka" – "Risico bij terugkeer"*, van 21 maart 2013, blijkt voorts dat de organisaties die beweren gevallen van foltering op terugkeerders te kennen, met uitzondering van Human Rights Watch en Amnesty International, hetzij organisaties zijn die lobbywerk verrichten voor de Tamils in Sri Lanka, hetzij organisaties zijn die in het bijzonder opkomen voor de kansen van asielzoekers in het Westen. De rapporten over foltering op terugkeerders na de oorlog geven bovendien geen zicht op de essentiële elementen noodzakelijk of nuttig bij de beoordeling van de nood aan asiel, onder meer inzake de identiteit van de slachtoffers, de reden en/of wettelijk kader van de foltering, de omstandigheden van de foltering, de wijze van vrijlating, de reisweg terug naar het Verenigd Koninkrijk en eventuele documenten van de betrokkenen. Uit de aangebrachte informatie blijkt bovendien dat CEDOCA de Freedom For Torture Foundation en Human Rights Watch heeft gevraagd om deze elementen (eventueel off the record), maar deze organisaties hebben dergelijke informatie over hun "cases" tot op heden niet gedeeld. Bijgevolg is het niet mogelijk om uit de geanalyseerde mensenrechtenrapporten te concluderen dat louter een asielaanvraag of een verblijf in het Westen, de negatieve belangstelling van de autoriteiten kan wekken of leiden tot een arrestatie bij de terugkeer. Indien het woord klanten overigens ietwat ongelukkig gekozen is, dan kan verder niet blijken dat de Freedom for Torture Foundation in een slecht ooglicht [lees: daglicht] wordt geplaatst. Het is immers redelijk om de objectiviteit en het gedegen onderzoek na te gaan van de neergelegde rapporten.

3.4. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Verzoeker vroeg tevens in ondergeschikte orde "het dossier terug te verwijzen naar het CGVS teneinde het dossier verder te onderzoeken". De Raad stelt vast dat, gelet op wat voorafgaat, de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvraag heeft besloten. Verzoeker maakt geenszins aannemelijk dat verder onderzoek noodzakelijk zou zijn, temeer nu hij niet aantoont dat de gegrondheid van zijn asielmotieven onvoldoende werd onderzocht, noch zelf ook maar enigszins elementen aanvoert waaruit kan blijken dat verder onderzoek noodzakelijk is.

3.6. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien april tweeduizend veertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK